

עמ"ת 28282/05/15 - ק י י) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

09 יוני 2015

עמ"ת 28282-05-15

לפני : השופט יעקב שפסר
העורר:

ק י י)
ע"י ב"כ עו"ד שי רודה

נגד
המשיבה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עדי יעקובוביץ

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקוה מיום 7.5.15 (כב' השופטת מרב גרינברג), לפיה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים כנגדו.

רקע ההחלטה והערר הינו כתב אישום שהוגש כנגד העורר, והמייחס לו שלושה אישומים בעבירות איומים כנגד רעייתו במועדים שונים. בהחלטתו אימץ בית המשפט קמא את המלצת שירות המבחן שלא לשחררו לחלופת מעצר ביתית.

תמצית נימוקי העורר היא כי לא היה מקום מצדו של העורר לשתף את שירות המבחן בהתבוננות מעמיקה של הקשיים במערכת הזוגית ושגיאה מצידו של ביהמ"ש לזקוף לחובת העורר את כפירתו באישום כשיקול למעצרו, גישה שאין לה מקום והחותרת תחת חזקת החפות. כן טוען העורר כי ביהמ"ש קמא התעלם משיקולים כבדי משקל המצדיקים סטייה מהמלצת התסקיר, והם טיב החלופה המוצעת ברמלה וריחוקה ממקום מגורי המתלוננת המצויה במעון לנשים מוכות, טיב המפקחים עליהם לא המליץ שירות המבחן (בתו של העורר, בן ובת דודתו), והתעלמות מהעובדה כי המדובר באירוע נקודתי לטענתו ובעבירות איומים בלבד ללא אלימות פיזית. לבסוף טוען העורר כי המדובר בעורר בן 52, נעדר עבר פלילי, שתקופת המעצר בה הוא שוהה יש בה כדי להרתיעו. במישור העקרוני מזכיר העורר כי המעצר אינו מקדמה על חשבון העונש והמדובר במערער העומדת לו חזקת החפות, וטוען אף כנגד פסקי הדין עליהם הסתמך ביהמ"ש קמא בהחלטתו שאין עניינם כענייננו. במהלך הדיון שהתקיים לפני הוסיף ב"כ העורר וטען, לציפיה שנוצרה אצל העורר לשחרורו, משנשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן, ובלא שנשמעה התניה מטעם המדינה בדבר היותו של התסקיר חיובי או שלילי. עוד הוסיף וטען כי לדעתו נופח כתב האישום כשהמציאות לא מצביעה על מסוכנות כנטען. כן היפנה להחלטות שונות התומכות בטעונו.

ב"כ המשיבה עתרה לדחיית הערר, זאת נשבחן בת המשפט קמא את התמונה הכללית ובהנתן שלילת התאמת

החלופה לתפקידה והעובדה כי המדובר בעבירות אלמ"ב, ובעיקר נוכח העובדה, כי התמונה שהתקבלה משירות המבחן בתסקיר שלילי לחלוטין, חמורה בהרבה מהמיוחס בכתב האישום, הכוללת מצב קשה ביותר בבית ומצב נפשי "איום ונורא" של המתלוננת וילדיה, דינמיקת יחסים גרועה ושאלות הקשורות לעומק האלימות. בנסיבות אלה לא ניתן לתת אמון בעורר ויש לדחות את הערר.

אחר שעיינתי בערר, בתסקירי שירות המבחן ובהחלטת בית המשפט קמא, וכן שמעתי את ב"כ הצדדים, לא מצאתי מקום להתערבותי.

במישור העקרוני מקובלת עלי טענת העורר לפיה המדובר בהליך מניעתי ולא בהליך עונשי. כן מקובלת עלי הטענה כי אין לראות בכפירתו של העורר משום נסיבה מחמירה בעניינו. נדמה שאף בית המשפט קמא היה בדעה זו (כאמור בעמ' 8 ש' 16 להחלטה מיום 7.5.15). בנסיבות אלה, נראה כי במידה והיתה קיימת חלופת מעצר מתאימה, יש להעדיפה. גם לעניין זה היה שותף בדעתו בית המשפט קמא ומצא להזמין שני תסקירי מבחן קודם שקבע את החלטתו. דא עקא, שבעניינו, לא נמצאה כזו ולא נחה דעתו של בית המשפט קמא, כמו גם של שירות המבחן מטיב החלופה שהוצעה.

יתכן שעבירות האיומים המיוחסות לעורר במקרה דנן לא מצויות ברף העליון של עבירות מסוג זה, ויש להביא בחשבון גם את גילו של העורר ומצב בריאותו. יחד עם זאת, בחינה של מכלול נסיבות העניין מובילה למסקנה כי לא שגה בית המשפט קמא בקובעו כי אין מקום להורות על שחרורו של העורר ממעצר. שירות המבחן בחן את המפקחים המוצעים ומצא כי מתקשים הם להבין את מעצרו ולבחון מצבי סיכון אפשריים ולכן אינם יכולים לשמש גורם מפחית סיכון וחלופת פיקוח סמכותית ואפקטיבית על העורר. נוכח האמור ועל אף שהיה מוכן עקרונית בית המשפט לבחון את אפשרות שחרורו, מצא כי בשלב הנוכחי המסוכנות הנשקפת ממנו גבוהה, ומשלא מצאה שירות המבחן כיעילה וכמבטיחה הפגה סבירה של מסוכנות העורר, לא מצא טעם לסטות מהמלצת שירות המבחן.

לעניין זה יוזכר, כי הגם שבית משפט זה אינו מחויב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן, שהתסקיר מטעמו משמש אך כלי עזר, הרי שנדרשים טעמים נכבדים על מנת להצדיק סטייה מהמלצות שליליות שנקבעו בתסקיר, וככלל - תיעשה זו באופן חריג. משעורכי התסקיר, שהינם אנשי מקצוע מיומנים שלהם ממומחיות בבחינת התנהגותו של הנאשם המובא בפניהם, סביבתו, משפחתו והאינטראקציה ביניהם, ומחזיקים בניסיון בנוגע להערכת תפקודם העתידי אינם סבורים כי יהיה בחלופת המעצר כדי ליתן מענה למסוכנותו של נאשם, יש ליתן לעמדה זו משקל משמעותי. (בש"פ 6626/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.9.10), והאסמכתאות השונות שפורטו בו).

יש לציין כי המתלוננת וארבעת ילדיה מצויים במעון מוגן לנשים מוכות. אמנם, אין זה שיקול מרכזי, ואולם גם ברמה הרעיונית נראה לי בלתי סביר כי העורר, שהתמונה המוצגת בעניינו עפ"י תיאור ביהמ"ש קמא כמו גם שירות המבחן, חורגת מטיב העבירות המיוחסות לו תוך שמטיל הוא משך תקופה ארוכה חתתו על רעיותו - המתלוננת וילדיו, עד שאזרה היא אומץ ופנתה לרשויות החקירה ולגורמים טיפוליים שמצאו לנכון להשימה במסגרת מוגנת ומאובטחת, דווקא הוא שגרם להמלטותם מביתם ישוחרר גם אם לחלופה, בעוד שהיא וילדיה יאלצו לשהות במסגרת סגורה, תוך הצרת צעדיהם וחירותם דה פקטו, בשל פחדם מהעורר. אין להתעלם איפוא גם משלומם הנפשי ומתחושת הבטחון האישי של

המתלוננת וילדיה, ששחרור העורר עלול להיות בעל השפעה קשה עליהם, שיקול שאף אותו יש להביא כידוע בחשבון (ראו 2033/12 פלוגי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.3.2012); בש"פ 3609/03 פלוגי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.4.2003); בש"פ 7962/06 שטרית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.10.2006)).

לא מצאתי איפוא פגם בעמדתו של בית המשפט קמא, אשר מצא שלא לסטות מהמלצת שירות המבחן והעדיף את הבטחת בטחונה של המתלוננת על פני שחרור העורר.

קודם חתימה אעיר כי לא מצאתי ממש גם בטעם הנוסף שהעלה העורר לשחרורו בעניין אינטרס הציפייה שפיתח לשחרורו, משלא הותנה קבלת התסקיר ע"י המשיב בשאלה אם יהיה הוא שלילי או חיובי. ראשית, במישור העקרוני אני סבור שאין יסוד לטענה ודעתי היא כי העובדה שעניינו של עורר נשלח לבחינת חוות דעת שירות המבחן אין בה כדי להקים אינטרס ציפייה בר הגנה. שנית ובמיוחד בענייניו, המדובר בתסקיר שלילי, כך שלא ירדתי לסוף דעתו של העורר בעניין זה.

בשל כל הטעמים המפורטים לעיל, לא מצאתי כי נפלה כל שגגה שהיא מלפני בית המשפט קמא. עם זאת, היה ויעלה בידי העורר להציע חלופה מתאימה אחרת, ניתן יהיה כמובן לשוב ולשקול את שחרורו לחלופה כאמור, קביעה שאף אותה ציין בית המשפט קמא בסיפא החלטתו.

בכפוף לאמור, נדחה הערר.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תשע"ה, 09 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

יעקב שפסר , שופט